

Medexpress, 2020-01-07 11:29

Kontakt z psami we wczesnym wieku, zmniejsza ryzyko zachorowania na schizofrenię

Thinkstock/GettyImages

Jak podają naukowcy z Johns Hopkins Children's Center w Baltimore (USA), osoby mające kontakt z psem we wczesnym dzieciństwie, tzn. przed 13 rokiem życia, są mniej narażone na ryzyko rozwoju schizofrenii w wieku dorosłym.

Celem badania było sprawdzenie czy istnieje zależność pomiędzy kontaktem z psem lub kotem we wczesnym wieku, a ryzykiem wystąpienia choroby afektywnej dwubiegunowej lub schizofrenii w wieku dorosłym. W badaniu wzięło udział 1 371 osób (mężczyzn i kobiet) w wieku od 18 do 65 lat, z czego 396 osób ze schizofrenią, 381 z chorobą afektywną dwubiegunową i 594 zdrowych stanowiących grupę kontrolną. Każdą z osób zapytano o wiek, płeć, pochodzenie etniczne, miejsce urodzenia i najwyższy poziom wykształcenia rodziców (jako miernik statusu społeczno-ekonomicznego). Ponadto wszyscy uczestnicy zostali zapytani czy w ciągu pierwszych 12 lat swojego życia mieli kontakt z psem lub kotem.

Zależność między rokiem życia, w którym badani mieli pierwszy kontakt z zwierzęciem domowym, a diagnozą psychiatryczną określono za pomocą modelu statystycznego, który wskazywał współczynnik

ryzyka. Współczynnik ryzyka wynoszący 1 sugerował brak różnicy między grupami, współczynnik większy niż 1 wskazywał na zwiększone prawdopodobieństwo rozwoju schizofrenii lub choroby afektywnej dwubiegunowej, natomiast współczynnik mniejszy niż 1 pokazywał zmniejszoną szansę. Analizy przeprowadzono dla czterech przedziałów wiekowych: od urodzenia do 3, 4 do 5, od 6 do 8 i od 9 do 12.

Jak pokazują wyniki, osoby które miały kontakty z psami przed 13 r.ż., znacznie rzadziej - aż o 24% - zapadały na schizofrenię w późniejszych latach. „Ochronny efekt” kontaktu z psami był najsilniejszy wśród osób, które miały kontakt z psem przed ukończeniem 3 r.ż.

Naukowcy podejrzewają, że jednym z wyjaśnień tego faktu może być „to coś” w psim mikrobiomie, co „przechodzi” na człowieka i tym samym wzmacnia system odpornościowy lub osłabia genetyczne predyspozycje do schizofrenii. Podkreślają jednak, że dotarcie do faktycznych przyczyn wymaga dalszych badań.

Nie stwierdzono podobnej zależności w przypadku choroby afektywnej dwubiegunowej i nie wykazano także korelacji między kontaktem z kotem we wczesnym wieku, a ryzykiem wystąpienia schizofrenii lub choroby afektywnej dwubiegunowej w życiu dorosłym.

Źródło: hopkinsmedicine.org